

2^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ – ΔΥΟ ΛΟΦΟΙ

ΣΚ 29 & 30 ΜΑΙΟΥ – ΛΟΦΟΣ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ

Από τη μια λήξη της καραντίνας στην άλλη, το Φεστιβάλ Λυκαβηττού επιστρέφει και δίνει τη δυνατότητα στο κοινό να συναντήσει καλλιτεχνικά έργα που ίσως δεν θα χώραγαν σε κανένα επίσημο προγραμματισμό. Φόρμες επινοημένες για τον δημόσιο χώρο, διάρκειες μη «εμπορεύσιμες», είδη μη «συμβατά» για τις κλειστές αίθουσες, 32 καλλιτεχνικές προτάσεις παίρνουν ζωή εκεί που κανένας θεσμικός κανόνας δεν μπορεί να επιβληθεί ούτε στο περιεχόμενο ούτε στο κοινό τους.

Εδώ και ενάμιση σχεδόν μήνα, οι 32 καλλιτεχνικές ομάδες που συμμετέχουν στο 2^ο Φεστιβάλ Λυκαβηττού βιώνουν τους δύο λόφους ως χώρους πρόβας και δημιουργίας. Μαζί κατοικούμε προσωρινά τον δημόσιο χώρο, εφευρίσκουμε τρόπους, ανοίγουμε τις δυνατότητες και τα ερωτήματα.

Τα 20 έργα που παρουσιάζονται στον λόφο του Στρέφη και τα 12 που παρουσιάζονται στον λόφο του Λυκαβηττού επιχειρούν αυτήν ακριβώς την απάντηση σε μια χρονική στιγμή που το μεγαλύτερο μέρος της καλλιτεχνικής κοινότητας βρίσκεται στην ανασφάλεια και την αγωνία.

Δεν έχουμε τη λύση, έχουμε την ανάγκη που έχει γίνει αναγκαιότητα. Δεν έχουμε τα μέσα, έχουμε όμως ο ένας την άλλη. Δεν έχουμε καν τις λέξεις, τις βρίσκουμε όμως στην πορεία μέσα από τα λάθη και τις επιτυχίες μας.

Ελάτε!

Σύντομες οδηγίες χρήσεως:

Τα έργα συνθέτουν μια ή περισσότερες διαδρομές στον λόφο του Λυκαβηττού. Ο θεατής μπορεί να φτιάξει τη δική του διαδρομή ή να ακολουθήσει αυτές που θα του υποδείξουν οι καλλιτέχνες in situ.

Η αρίθμηση των έργων είναι ανακόλουθη, το κάθε έργο έχει ωστόσο το δικό του ίδιο νούμερο στον χάρτη και στο πρόγραμμα.

Τα σήματα κινητής τηλεφωνίας είναι συχνά ασθενή, ειδικά στον λόφο του Λυκαβηττού. Προετοιμάστε τις διαδρομές σας πριν χαθεί το σήμα!

Παρακαλούμε να προσέλθετε ακριβώς στην αναγεγραμμένη ώρα του ραντεβού εκκίνησης των έργων που θα επιλέξετε: όλα θα ξεκινήσουν στην ώρα τους, για να μπορέσει να τηρηθεί η προγραμματισμένη αλληλουχία.

Η χρηματική συνεισφορά στο Φεστιβάλ είναι ελεύθερη. Βρείτε τα χρωματιστά μπαλόνια! Τα χρήματα θα μοιραστούν ισόποσα στις καλλιτεχνικές ομάδες.

Η συντονιστική ομάδα

ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΜΑΪΟΥ

- 16:00 - Τραγούδια από τον Ευρωπαϊκό Μεσαιώνα (35)
- 16:45 - Το κύτταρο (1)
- 17:15 - Μέρα ή Νύχτα (23)
- 18:00 - Το κόκκινο και το μπλε μοιάζουν (11)
- 19:00 - Once upon a dog (2)
- 19:00 - Θραύσματα ενώνονται (9)

Τραγούδια από τον ευρωπαϊκό μεσαιώνα (35)

Ωρα: 16:00

Διάρκεια: 40'

Τόπος: Φαράγγι με τις χαρουπιές

<https://goo.gl/maps/LjvN73ExpKrX36hD6>

Τραγούδια από τον ευρωπαϊκό μεσαιώνα, κοσμικά, παραδοσιακά με συνοδεία από μεσαιωνική βιέλα, ούτι και μικρά κρουστά.

Bryd one Brere / Πουλί στον θάμνο (ανώνυμο, Αγγλία, 13ος αι.)

J'ai adès d' amours chanté / Για τους έρωτες ποθώ να τραγουδώ (Adam de la Halle, Γαλλία, 13ος αι.)

Puisque ma dolour / Αφού η καλή κυρά χαίρεται με τον πόνο μου

Je vivroie liement / Θα ζούσα ευτυχισμένος

Tel rit au main qui au soir pleure (complaint) / Όποιος γελά την αυγή, το βράδυ κλαίει (θρήνος)

(Gillaume de Machaut, Γαλλία, 14ος αι.)

Καράβι καραβάκι, παραδοσιακό πολιτικό

El rey de Francia / Ο ρήγας της Φραγκιάς, παραδοσιακό σεφαραδίτικο

Estavase la mora / Μια μαυριτανή καθόταν, παραδοσιακό Ανδαλουσίας

Veris dulcis in tempore / Τη γλυκιά ώρα της άνοιξης

Bache bene venies / Βάκχε, καλωσόρισες (Carmina Burana, 11ος-13ος αι.)

Από και με την Ειρήνη Μπιλίνη Μωραϊτή

Το Κύτταρο (1)

Ωρα: 16:45

Διάρκεια: 20'-30'

Τόπος: Φαράγγι με τις χαρουπιές

<https://goo.gl/maps/ag8gDSTYKVS06v179>

Συμμετοχική δράση με το κοινό/ σπονδυλωτή περιήγηση

Το κύτταρο πάλλεται, διαστέλλεται και συστέλλεται αναπροσαρμόζεται στο τυχαίο και πλάθει τον εξωτερικό του χώρο. Η δράση θέλει να δοκιμάσει εμπειρικά την δυνατότητα της ομάδας να αυτοπροσδιοριστεί, να αναδιαμορφωθεί σε σχέση με τις εξωτερικές συνθήκες και να χτίσει ένα βαθμό επικοινωνίας και συνεργασίας ανάμεσα της υπονομεύοντας την ιεραρχική δομή εξουσίας που νομοτελειακά διέπει έναν οργανισμό. Το ΚΥΤΤΑΡΟ αντλεί από την ιδέα του G. Deleuze Body without organs, όπου το σώμα παύει να έχει την συμβολική διάσταση που θέλει την κεφαλή να ηγείται και τα όργανα να ακολουθούν και καλεί σε μια βίωση της δυνατότητας για δημιουργικές, συνεργατικές δομές αυτοοργάνωσης.

Performer: Ελένη Κολλιοπούλου

Μέρα ή Νύχτα (23)

Ωρα: 17:15

Διάρκεια: 10'-15'

Τόπος: Απέναντι από το κίосκι στον δρόμο για την εκκλησία του Άι-Γιώργη

Όταν η ελευθερία κάμπτεται από τον φόβο....

Όταν μετράς τον χώρο και τον χρόνο....

Όταν τα θέλω είναι περιορισμένα.....

Είναι Μέρα ή Νύχτα;

Με τους Ερατώ Μακρά και Έντγκαρ Αβετικιάν

Το κόκκινο και το μπλε μοιάζουν (11)

Ωρα: 18:30

Διάρκεια: 20'

Τόπος: <https://goo.gl/maps/fM18WmiHXAETjgDy7>

Κάποιες φορές χρειάζεται να δεις την Αθήνα από ψηλά. Άλλες απλά να κλείσεις τα μάτια. Άκου. Τρεις θηλυκότητες αφήνονται στις ανεξερεύνητες σωματικές τους μνήμες. Αναζητούν τα νοήματα των λέξεων που χάνονται στον κυρίαρχο και εμπορευματοποιημένο λόγο. Τρία χορευτικά σώματα, μετακινούνται «άσκοπα» και ελεύθερα στο δημόσιο χώρο. έρχονται να μοιραστούν τα ίχνη και τα θραύσματα των εμπειριών που έμειναν πέρα από τις λέξεις.

Αρχική ιδέα: Στάλη Συμεών

Χορογραφία/Ερμηνεία: Αριστέα Διαλυνάκη, Ιωάννα Καραμάνου, Στάλη Συμεών

Once upon a dog (2)

Ωρα: 19:00

Διάρκεια: 50'

Τόπος: Πάνω από την 9η στάση Λυκαβηττού, Σαρανταπήχου και Συνεσίου Κυρήνης)
<https://goo.gl/maps/MbogE3LcBVbVWdNf8>

Ένας σκύλος που τον λένε Ντάρια μας καλεί στην μουσικοθεατρική του παράσταση στον λόφο του Λυκαβηττού, με σκοπό να μας μιλήσει για μία και μοναδική φορά στην ανθρώπινη γλώσσα και να μας παρακαλέσει να αλλάξουμε τον κόσμο.

Κείμενο: Ειρήνη Γαντερί, Μαρία Παπουτσή

Σκηνοθεσία: Ειρήνη Γαντερί

Ερμηνεία: Βίνα Σέργη

Ερμηνεία τραγουδιού: Ανδριανή Κυλάφη

Μουσική επί σκηνής: Αρίωνας Γυφτάκης (Κοντραμπάσο) Πέτρος Καραμανλάκης (Κιθάρα)

Στίχοι τραγουδιού-μελοποίηση: Ειρήνη Γαντερί, Μαρία Παπουτσή

Θραύσματα ενώνονται (9)

Ωρα: 19:00

Διάρκεια: 1 ώρα

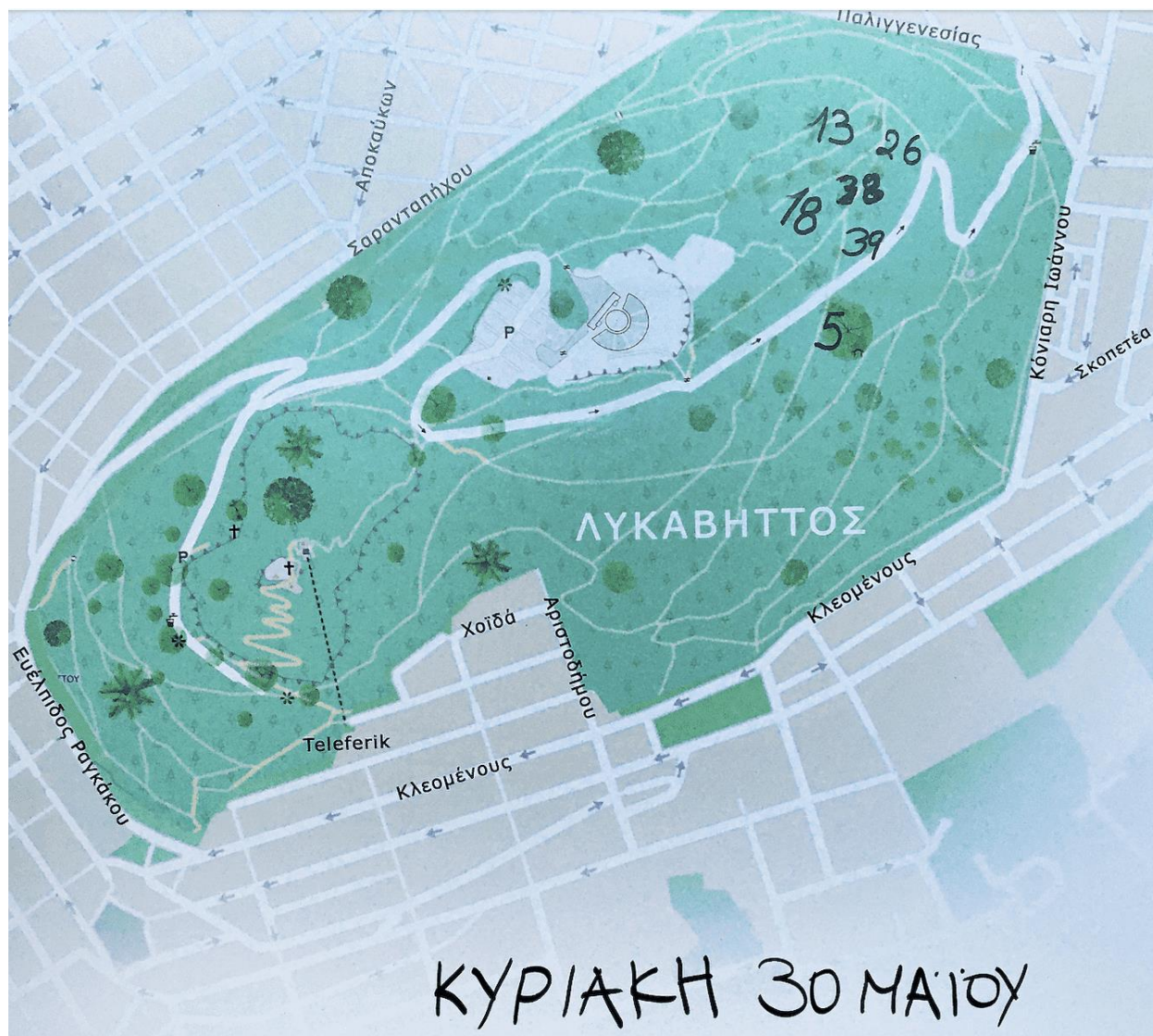
Τόπος: <https://goo.gl/maps/9oddnifXdFZUtU248>

Μια site-sensitive performance, που αναρωτιέται, εξηγώντας τη ζωή της σ' ένα δέντρο πόλεως, πώς μπορεί να χτιστεί ένας κόσμος που να χωράει πολλούς κόσμους. Μόνο με δύο δέντρα, λίγο χώμα, πηλό, ένα κλαδί, ένα κομμάτι ύφασμα και μια κούκλα.

Στίχοι-Κείμενα: Χιόνης, Νικηφόρου, Περδίκης, Γρηγοριάδης, Μπάρας, Βρεττάκος, Χριστοδούλου, Φωκάς, Αγγελάκη Ρουκ, Σαράκης, Βέης, Πορφύρας, Κάλας, Σινόπουλος, Πασχάλης, Τόκαρτσουκ, Lenkersdorf, Subcomandante Marcos, Νομίδου, Ζαπατίστας, ακτιβιστές.

Συνδημιουργοί-ερμηνεύτριες: Άντζελα Δεληχάτσου, Βασιλική Νομίδου

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΜΑΪΟΥ

- 15:00 - Beauty and the banks (38)
- 16:00 - Ξανά (13)
- 17:00 - Mouries and other trees (26)
- 18:30 - Σπίτι μου ο δρόμος (5)
- 20:15 - Reconstruction (39)
- 20:45 - Αθήνα σ' ακούω (18)

Beauty and the Banks (38)

Ωρα:15:00

Διάρκεια: 20'

Τόπος: <https://maps.app.goo.gl/Y7L8KWJTVERqGd22A>

Σας προσκαλούμε σε μία performance-σχόλιο για την επαναδημιουργία της θέσης του ανθρώπου στη σύγχρονη κοινωνία αλλά και μέσα στο οικοσύστημα. Μία σύγχρονη αφήγηση με ηχητικά και μουσικά στοιχεία. Μία σωματική performance στη φύση. Γλώσσα: ελληνικά και αγγλικά. Στο φλόουτο ο Joe Tornabene.

A somatic mesostic text and sound performance which serves as a prologue to the question: What are the relationships between institutions and human nature and how do we open and re-voice the original within us? A contemporary storytelling pointing towards the awareness of our uniqueness and of our intimate relationship to, and through, the manifest ecosystem.

Creation/Dramaturgy: Marilisa Chronea and Joe Tornabene.

Sound and Music Elements: Joe Tornabene.

Performance: Joe Tornabene, Marilisa Chronea.

Ξανά (13)

Ωρα:16:00 (Ραντεβού στις 15:45 δίπλα στην καντίνα στο πάρκινγκ του Λυκαβηττού. Θα σας συνοδεύσουμε ως το σημείο της δράσης.)

Διάρκεια: 30'-40'

Τόπος: <https://goo.gl/maps/tBM2V8bDmoBTfMfA8>

Δύο ηθοποιοί, ένα άντρας μια γυναίκα, δύο εραστές από τα παλιά, συναντιούνται στο μικρό αυτό «δάσος» για να μιλήσουν, επιστρέφουν στον «τόπο του εγκλήματος» ως μια ανάγκη να εξομολογηθούν ο ένας στον άλλον τον παρελθόντα έρωτά τους, να αποκαλύψουν, να εξηγήσουν την συντριβή τους μέσα από αυτόν, να καταλάβουν, να λυτρωθούν. Τι σημαίνει όμως εξομολόγηση σε έναν δημόσιο χώρο; Τελικά το πιο ιδιωτικό μπορεί είναι το απόλυτα δημόσιο; Πως επιδρά στον τρόπο επικοινωνίας τους, πως δημιουργεί έναν άλλον χώρο για εκείνους, εκεί, γ' αυτή την κρίσιμη συνάντηση.

Τα σώματα, σε μια συνεχή αποστέρωση και απουσία, φαίνεται να τους συνοδεύουν σιωπηλά, αδιαμαρτύρητα, θέλοντας κι αυτά να ακούσουν, να ακουστούν. Και οι λέξεις; Ξαν από καιρό τοποθετημένες εκεί περιμένουν να ειπωθούν, υποκαθιστώντας την επαφή, θέλουν να γίνουν επαφή.

Θα βρίσκονται εκεί... «για πάντα» για όσους θέλουν να τις αρθρώσουν.

Μια προσπάθεια διπλής επανοικειοποίησης: του χώρου και των λέξεων.

Ηθοποιοί: Νατάσα Νταϊλιάνη, Τάσος Ράπτης

Κείμενο, σκηνοθετική επιμέλεια: Νατάσα Νταϊλιάνη

Ενδυματολόγος: Μαργαρίτα Δοσούλα

Mouries and other trees (26)

Ωρα:17:00

Διάρκεια: 2 ώρες

Τόπος: Φαράγγι με τις χαρουπιές

<https://goo.gl/maps/1AdL5Q1pWnMz8aNo8>

Τα δέντρα ξέρουν πράγματα που συνήθως οι άνθρωποι δεν ξέρουν. Ίσως κάπως να μοιραζόμαστε τη γνώση αυτή, αλλά δεν μπορούμε να το ξέρουμε αν δεν αναφιερώσουμε χρόνο για να τα αφουγκραστούμε. Εμείς, οι Μουριές - ένας χορός γυναικών που χρησιμοποιούμε πρακτικές μαντείας και θεραπείας- θέλουμε να δημιουργήσουμε μια συνομιλία με τα δέντρα. Θα υποδεχτούμε τους καλεσμένους μας σε ένα πικνίκ στο Φαράγγι, όπου θα μοιραστούμε μαζί τους τις μεθόδους, τις σκέψεις

και τις διαισθήσεις μας. Στη συνέχεια θα καθοδηγήσουμε κάθε επισκέπτη σε έναν διαφορετικό χώρο και θα τον βοηθήσουμε να βρει τη δική του σύνδεση με τα δέντρα. Ας ανοίξουμε τις αισθήσεις μας και σας βρούμε νέες συνδέσεις μέσα από τις συναντήσεις, τις συνομιλίες, τις ιστορίες και τα τραγούδια στο δάσος!

Trees have knowledge that humans usually don't know how to access. Maybe we share this knowledge, but we can't know unless we take the time to listen. We, the Mouries - a circle of women with practices of divination and healing - are interested in building a conversation with the trees. We will receive our guests in a picnic in the farangi, where we will share our methods, thoughts and intuitions. We will then guide each visitor to a different space in the grove where we will assist them to find their own connection with the trees. Let's open our senses and new intimacies through one to one encounters, conversations, stories and songs in the forest!

Σπίτι μου ο δρόμος; (5)

Ώρα: 18:30

Διάρκεια: 1 ώρα περίπου

Τόπος: <https://goo.gl/maps/Utv7JmtU9KMcW8t1A>

Η Ομάδα Θεάτρου του Καταπιεσμένου Boalitaria σας προσκαλεί στο συμμετοχικό δρώμενο «Σπίτι μου ο δρόμος;». Για πόσο ακόμα θα μένουμε στα σπίτια που μένουμε; Τι μπορούμε να κάνουμε για να μη βγει το σπίτι μας στο δρόμο; Και τι γίνεται με αυτούς που το σπίτι τους είναι ήδη στο δρόμο; Υπάρχει άλλος δρόμος;

Χρησιμοποιώντας τεχνικές του Θεάτρου του Καταπιεσμένου, σας καλούμε να ψάξουμε μαζί απαντήσεις. «Το ίδιο το θέατρο δε θεωρείται επαναστατικό, εκλαμβάνεται ως δοκιμή για την 'εξέγερση'. Η εφαρμογή του Θεάτρου Φόρουμ προκαλεί μια αίσθηση ατέλειας, που αποζητά την ολοκλήρωσή της στην πραγματική δράση. Ουσιαστικά είναι μια πρόβα για τη ζωή, επάνω στη σκηνή.» - Augusto Boal

Reconstruction (39)

Ώρα: 20:15

Τόπος: <https://goo.gl/maps/tcpWVakrxD8fc8wD6>

Πώς το παρελθόν εγχαράσσεται σε ανάμνηση και πώς ορίζει την ύπαρξη στο παρόν; Στην περφόρμανς *RECONSTRUCTION* διερευνάται το ζήτημα της μνήμης ως συγκροτητικός για το υποκείμενο παράγοντας. Η περφόρμερ επιχειρεί την ανασύσταση της προσωπικής της ιστορίας, σε ένα συνειδητό ανάλογο του μηχανισμού της μνήμης. Ανασυγκροτεί το παρελθόν της, δημιουργώντας μια νέα, δική της αφήγηση μέσα από ένα θραυσματικό μοντάζ που εγγράφεται στο δέρμα της. Ο εαυτός ενσωματώνει τα στίγματα της πορείας του. Το ιδιωτικό σώμα, εκτιθέμενο, γίνεται δημόσιο σώμα. Η ιδιωτική μνήμη γίνεται δημόσια, μνήμη του άλλου.

Σύλληψη - Εκτέλεση: Ράνια Καπετανάκη

Αθήνα σ' ακούω (18)

Ώρα: 20:45

Διάρκεια: 50'

Τόπος: Φαράγγι με τις χαρουπιές

<https://goo.gl/maps/aq8qDSTYKVSo6v179>

Το κείμενο αυτό ξεκίνησε να γράφεται σιγά σιγά
δεν ξέρω ακριβώς πότε, τουλάχιστον πριν οκτώ χρόνια
διαβάστηκε στο κοινό ενώ γραφόταν πολλές φορές, ελεύθερα

σαν παρτιτούρα μιας επιτέλεσης που αναλαμβάνει την στιγμή της τώρα μιλά για μια πόλη που μπορεί να μην υπάρχει σε λίγο

το ενδεχόμενο αυτό έπαιξε κάποιο ρόλο στην ιδέα να τυπωθεί μέχρι τώρα δεν έχω δημοσιεύσει, πουθενά, κανένα, ποιητικό κείμενο ακόμα κι αν η ποίηση είναι η πιο σημαντική δραστηριότητα μου είναι όμως προφορική κι ας την τυπώνουμε υπάρχει μόνο όταν λέγεται κάπου εδώ φαίνεται να βάζω νερό στο κρασί μου, φαντάζομαι ένα μικρό ολιγοσέλιδο αντικείμενο που εύκολα κουβαλάς και ξεχνάς στη τσάντα σου το κείμενο αυτό είναι το κλειδί όλης μου της ενασχόλησης με την Αθήνα και τελικά με όλες τις άλλες πόλεις που μελετώ και ίσως μελετήσω μιλά πάντα για την εμπειρία της πόλης, την καθημερινή εμπειρία είναι μια πράξη αγάπης και φροντίδας συχνά όμως είναι μάλλον σκληρό μιλά για όσα συμπύκνωσε η δεκαετία της κρίσης αλλά υπήρχαν εδώ από πάντα είναι μια πράξη που έμεινε κρυφή και κουβάλησα χρόνια πολλά μαζί μου το έγγραφο σε στιγμές μεγάλης αγωνίας και ανάτασης, σε ταξίδια μακριά από δω και σε πλατείες της Αθήνας που δεν γνώριζα το όνομα τους ήταν συχνά το καταφύγιο μου και μέχρι να τελειώσει περίμενα δε μπορούσα να γράψω κάτι άλλο, με αυτή την φωνή τουλάχιστον πολύ φασαρία για ένα κείμενο τόσο μικρό τέλος πάντων.

Αλέξανδρος Μιστριώτης